

Χριστουγεννιάτικα τηλεοπτικά μηνύματα με ρηχά κοσμικά νοήματα

/ [Επικαιρότητα](#)

Πομπώδη εορταστικά μηνύματα, με ένα εξίσου βαρύ και σοβαροφανές φόντο εκφωνούνται έμπροσθεν μιας κάμερας από την επιφάνεια της οποίας περνούν αράδες με ηλεκτρονικά κείμενα. Μηνύματα, συνοδευόμενα από ύφος βαρύγδουπο, δήθεν έμπλεο περισυλλογής και υποσχόμενο ότι “όλα θα πάνε καλά...”. Πιστοποιώντας, έτσι, την εγγύηση του εκφωνούντος ότι “από το χέρι μου περνάνε όλα”.

Και στο βάθος; Χριστούγεννα! Πρωτοχρονιά! Άγια Θεοφάνια! Μπορεί στην πραγματικότητα να αποτελούν μεγάλες πνευματικές εορτές , για κάποιους, όμως, συνιστούν το "πόντιουμ" απ' όπου ως μεγάλου βεληνεκούς αναγνωρίσιμες περσόνες, πολιτικές, δημοσιογραφικές, καλλιτεχνικές, θα λανσάρουν το πληθωρικό τους εγώ! Θα αισθανθούν ότι είναι η στιγμή και η ευκαιρία τους για να ξετυλίξουν το αξιοθαύμαστα προβληματισμένο και ανήσυχο πνεύμα τους. Την τέλεια κατάρτισή τους και την βαθιά τους επίγνωση για το παγκόσμιο γίγνεσθαι και τους κινδύνους του.

Έτσι, δεν θα μείνουν στο "στενά" πνευματικό-θρησκευτικό "δια ταύτα" των μεγάλων αυτών χριστιανικών εορτών που διανύουμε, αλλά με μια ισχυρή δόση γλυκερού αγγλικανισμού, θα επεκταθούν σε έννοιες όπως η συνύπαρξη των εθνοτήτων, η πολυπολιτισμική ανάγκη του κόσμου, η διαπολιτισμική ταυτότητα του ενός εκάστου από μας ως "πολίτες του κόσμου" και τόσα άλλα θορυβώδη κλισέ. Θα επιδιώξουν, επίσης, να γίνουν αρεστοί ή και θαυμαστοί από έναν κόσμο που ανησυχεί μόνο γι' αυτά που βλέπει ή βιώνει. Για την τσέπη του, για τον οικογενειακό του κορβανά, για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι, για τα από τηλεοράσεως μεταδιδόμενα όπως οι διεθνείς ή εθνικοί κίνδυνοι, το μεταναστευτικό και ένα σωρό άλλα. Με μια επίφαση αγωνίας για τον άνθρωπο, ο απαγγέλλων το τηλεοπτικό μήνυμα θα επεκτείνει την αναφορά του τόσο αβίαστα που στο τέλος ακόμα και ένας χριστιανός θα ξεχάσει πως έχουμε Χριστούγεννα! Θα του διαφύγει σχεδόν τελείως η ουσία της Γέννησης του Χριστού, της Βαπτίσεώς του και των γεγονότων που πλαισίωσαν αυτές τις κοσμογονικές, ιστορικές, αλλά κυρίως πνευματικές-Θεϊκές και πανανθρώπινες στιγμές!

Θα ακούσει τον εκφωνούντα να μιλάει με τρόπο ελκυστικό για διεθνή ειρήνη, για παγκόσμια ανάπτυξη, για αλληλεγγύη των λαών και τόσες άλλες έννοιες που ουδεμία σχέση θα έχουν με αυτό που διδαχθήκαμε στα παιδικά μας σχολικά βιβλία και από τότε γίνεται αναγνωρίσιμο στην ακοή μας με τη συγκλονιστική λέξη, Χριστούγεννα!

Κάθε τέτοιες μέρες, γινόμαστε κοινωνοί δημόσιων αναφορών και εμπεριστατωμένων προσεγγίσεων σε έννοιες οι οποίες είναι μάλλον εναρμονισμένες με κοινωνικές προκλήσεις και ανθρώπινα ζητήματα της καθημερινής ζωής και λιγότερο ή καθόλου με το πνεύμα των Ημερών. Αναφορές που βίαια θα επιχειρήσουν να αλλοιώσουν την ουσία των ημερών σε σχέση με το πραγματικό τους νόημα και να την προσαρμόσουν σε δημοφιλείς καθημερινές έννοιες και έγνοιες, και θα τείνουν να εκφυλίσουν το περιεχόμενο της ξεχωριστής περιόδου που διερχόμαστε. Πάντα υπό τον μανδύα και στο όνομα των κορυφαίων ζητημάτων που αφορούν στην κοινωνία, στην χώρα, αλλά και στον πλανήτη.

“Ο σεβασμός των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου”, “η ανάγκη της Κοινωνικής Δικαιοσύνης”, “η Ισότητα των λαών”, “οι Αρχές της Βιώσιμης Ανάπτυξης”, “το Πλαίσιο Σεβασμού της Δημοκρατίας”, “η Συμμαχία των Αδικημένων”, “η ...Αναγέννηση του Λαϊκού Κινήματος”, είναι κάποιες από τις “hit” έννοιες που καταλαμβάνουν εξέχουσα θέση τις μέρες αυτές στον δημόσιο λόγο, παραμερίζοντας ύψιστα Θεολογικά νοήματα με κυρίαρχο αυτό που πηγάζει από το γεγονός της Γέννησης του Θεανθρώπου ως η ενανθρώπηση του Θεού με σκοπό την θεοποίηση του ανθρώπου.

Καμία σχεδόν, από τις μεγάλες πολιτικές και άλλες ανανγωνίσιμες προσωπικότητες που θα απευθυνθούν στο λαό με την ευκαιρία των ημερών αυτών, δεν θα προσεγγίσει το περιεχόμενό τους. Θαρρείς ότι τις χρησιμοποιούν σαν βήμα για να πουν τα δικά τους...

Ακόμα και η διογκωμένη εικόνα του περιλάλητου φαινομένου της κλιματικής αλλαγής, δεν θα εξαιρεθεί από την “ατζέντα” των ημερών... Θα βρει σίγουρα έναν ρόλο στα χείλη ή μία πηχιαία θέση στο γραπτό μήνυμα κάποιου πρωθυπουργού, πρέσβη, προσηνούς καλλιτέχνη ή δημοφιλούς δημοσιογράφου, αποπροσανατολίζοντας “επαρκώς” τους πολλούς, από την ατμόσφαιρα και την Θεία Οσμή της Φάτνης και ρυμουλκώντας τους στους καθημερινούς στενούς προβληματισμούς της θνητότητας.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, θα μετατρέψουν την παραμονή των Χριστουγέννων, την Άγια Νύχτα, σε ένα παλλαϊκό γλέντι, εν είδει φεστιβάλ παραδοσιακής και λαϊκής μουσικής και χορού, προσπερνώντας το πνεύμα της μεγάλης αυτής πνευματικής βραδιάς και παραδίδοντας ακόμα και τον χριστιανό, στον πρωινό βαρύ ύπνο της ολονύκτιας διασκέδασης και σε βάρος της πρωινής εκκλησιαστικής υποχρέωσης.

Του Δημήτρη Φανού